

[Anne Grete Holmsgård]

Nej, det er kun stigningen, der skal bindes. Der skal ikke være noget med, at grundbeløbet skal bindes. Når vi så ser et par år tilbage, så blev der faktisk gennemført en mulighed for at få huslejestigninger i 1981 og i 1982. Det blev gennemført af den tidligere socialdemokratiske regering, der jo som lokkemad i sin tid under den første behandling af byfornyelsesloven var så velvillig at stille venstre og konservative lidt godbidder i udsigt, hvis de ville være med til at gennemføre loven. De rendte selvfølgelig fra løfterne, men det gjorde boligministeren ikke. Nej, han gennemførte et halvt år efter rundhåndet den huslejestigning på 10 kr. pr. m². Det synes jeg var groft. Der var dog én lille ting, der var godt ved det, og det var, at den tidligere boligminister sagde: ja men så skal hele vedligeholdelsesbeløbet bindes, for så er der i det mindste en mulighed for at kontrollere det.

Så skulle man tro, at når nu udlejerne i årevis har råbt op om, at der ikke er penge nok til at vedligeholde disse ejendomme: vi har det så frygteligt, så frygteligt, så frygteligt, ja, så ville man kaste sig over den bindingsordning, der blev gennemført, med udsigt til at få 10 kr. ekstra pr. m². Man er oppe på 40 kr. inden for de her områder pr. m² nu. Men det kastede udlejerne sig ikke over. Indtil dags dato – og det vil sige halvandet, næsten to år efter at det trådte i kraft – er der knap 400 udlejningsejendomme, der er blevet tilsluttet denne bindingsordning, og jeg synes ærlig talt, det tyder på, at interessen blandt udlejerne for at få flere penge til vedligeholdelse ikke er så eventyrlig stor, hvis modydelsen er, at midlerne faktisk skal indsættes på en bunden konto, så der er en vis kontrol eller i det mindste en vis mulighed for, at lejerne kan holde kontrol med, at pengene ikke flyder alle mulige andre steder hen.

Socialdemokratiet og det radikale venstre har stillet nogle ændringsforslag, som betyder, at lejerne skal have givet deres tilladelse til, at penge fra den bundne konto, der oprettes for de nye huslejeforhøjelser, kan komme til udbetaling til energibesparende foranstaltninger, brandsikring og eventuelt til anden vedligeholdelse, og at lejerne kan foreslå vedligeholdelsesarbejder.

Jeg synes selvfølgelig, at ethvert lille skridt henimod større lejerindflydelse er af det go-

de, men jeg synes ærlig talt godt, man kunne have taget et lidt større skridt, for problemet er jo, at selv om man siger, at lejerne kan foreslå, så har lejerne faktisk ikke nogen som helst garanti for, at de forslag, de kommer med, også bliver gennemført. Jeg mener, det må være lejernes ret at kræve, at der bliver gennemført vedligeholdelsesarbejder, og vi snakker jo ikke om, at de i øvrigt skal have fingrene dybt ned i udlejernes lommer. Vi kunne godt tænke os, at de kom temmelig meget dybere ned, end de er i øjeblikket. Vi snakker om noget så beskedent som de penge, der tvangsmæssigt anbringes på vedligeholdelseskontoen, og som lejerne er tvunget til at betale over huslejen hver eneste måned. Så kan det vel ikke være andet end ret og rimeligt, at lejerne har ret til at kræve, at der faktisk bliver udført vedligeholdelsesarbejder for de penge, og ikke bare kan foreslå, at udlejerne gør det, for hvis udlejerne siger nej, har de ingen muligheder, og så kan vi stadig væk stå og se på, at ejendom efter ejendom, ikke bare i København, men i mange andre byer, forfalder langsomt, mens pengene på vedligeholdelseskontoen eller i hvert tilfælde på papiret hober sig op, for én ting er jo, at det står på papiret, men lejerne har stadig væk ikke kontrol med, at pengene også ligger, hvor de burde ligge.

Så er de radikale også med til at gennemføre boligsikringen. Det hedder så pænt, at der stort set ingen ændringer kommer i boligsikringen, og boligydelsen kommer der slet ingen ændringer i. Det er der ingen der har turdet foreslå, for man skal jo holde fanen højt over for pensionisterne, og det kan vi selvfølgelig være meget glade for, så pensionisterne i hvert tilfælde ikke rammes. Men det passer jo ikke, at boligsikringen, som typisk er en sikring, der ganske vist ikke er så stor, men dog er en sikring for lavtlønsfamilier og specielt for familier med børn, ikke rammes. Den skal ikke nedreguleres i 1983, da bliver den, som den skulle have været hele tiden, nemlig reguleret i forhold til prisstigningerne fra sommeren 1981 til sommeren 1982, men så fra 1984 skal den reguleres efter den 4 pct.s sats, som regeringen har bidt sig fast i skal være en regulering over en bred kam. Så siger man: ja men det er, fordi prisstigningerne bliver dæmpet, og så er der ingen grund til, at man regulerer sociale